

*Чубукова О.Ю., д-р екон. наук, професор
Київський національний університет технологій та дизайну
Кафедра економічної кібернетики та маркетингу, зав. кафедрою
Пономаренко І.В., канд. екон. наук, доцент
Київський національний університет технологій та дизайну
Кафедра економічної кібернетики та маркетингу, доцент*

ВПЛИВ ЕКОНОМІЧНИХ ФАКТОРІВ НА РІВЕНЬ РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ У РЕГІОНАХ УКРАЇНИ

В сучасних умовах в Україні спостерігається значна диференціації у рівні економічного розвитку окремих регіонів. Зазначені відмінності пояснюються наявними природними ресурсами, кількістю та якісним складом економічно активного населення, розвиненістю окремих видів економічної діяльності, політичною складовою та іншими чинниками. Представлені обставини істотним чином впливають на рівень розвитку вищої освіти в зазначених адміністративно-територіальних одиницях. Слід відмітити особливо важку ситуацію у східних регіонах країни, частина території яких знаходиться в окупації.

Економічна складова відіграє істотну роль у розвитку закладів вищої освіти, оскільки завдяки наявності значних фінансових ресурсів органи місцевого самоврядування мають можливість покращити умови для функціонування зазначених установ. Створення якісної матеріальної бази та ефективна система мотивації педагогічного колективу дає можливість вивести навчальний процес на новий рівень. Завдяки використанню інноваційних технологій, залученню передового міжнародного досвіду заклади вищої освіти мають можливість випускати високоякісних фахівців, які характеризуватимуться високим рівнем професійних вмінь та навичок і будуть конкурентоздатними на національному та глобальному ринках [1]. Стимулювання розвитку закладів вищої освіти органами місцевого самоврядування сприяє зростанню рівня конкурентоспроможності даного регіону завдяки інтенсивному відтворенню економічно активного населення відповідної кваліфікації. Нова робоча сила за умови створення у достатній кількості високоякісних робочих місць у переважній більшості долучиться до економічної діяльності у даному регіоні, що сприятиме його сталому розвитку та зростанню рівня конкурентоспроможності.

Виходячи з наведених обставин, органи державного управління повинні розробити ефективну стратегію, яка стимулюватиме на регіональному рівні реалізовувати комплексні програми стосовно забезпечення сталого розвитку ЗВО та досягнення ними рівня інформаційної безпеки, що відповідає міжнародним стандартам. В процесі оптимізації функціонування інституцій в рамках вищої школи необхідно застосовувати індивідуальний підхід, оскільки існують певні відмінності у специфіці певних установ.

Виконання поставленого завдання можливе лише за умови прийняття обґрунтованих рішень, які базуються на комплексному аналізі статистичної

інформації. Тобто існує необхідність щодо формування методології дослідження вищої освіти у розрізі регіонів. Поряд з обґрунтуванням системи показників, що дозволять оцінювати поточну ситуацію в окремих регіонах та проводити порівняльний аналіз, необхідно забезпечити збір даних на постійній основі [2]. На основі отриманих результатів буде можливо оперативно розробити відповідні рекомендації, які сприятимуть підвищенню рівня економічної безпеки ЗВО в різних регіонах країни, виходячи з їх соціально-економічних особливостей.

Література

1. Офіційний сайт Міністерства освіти і науки України [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://mon.gov.ua/ua>
2. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua

Чушак І.В.

Студентка 4 курсу

Науковий керівник: к.е.н., доцент, Рудая М.І.

НУДФСУ, м. Ірпінь

ФУНКЦІОНУВАННЯ ОФШОРНИХ ЗОН ТА ЇХ ВПЛИВ НА ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ

Сучасну світову економіку важко уявити без функціонування офшорного бізнесу. Підприємці більшості країн використовують офшорні центри для максимізації прибутку, зменшення податків та захисту власного капіталу, переходячи до тіньового сектору, уповільнюючи економічний розвиток країни, створюючи перепони для трансформаційних процесів, котрі спрямовані на покращення добробуту держави. Українські підприємці не є винятком і знаходяться поміж лідерів за кількістю створених офшорних компаній.

Питанням впливу офшорних зон на економіку України присвячують свої праці такі науковці, як, зокрема, О. Бозуленко, Ю. Волкова, Є. Редзюк.

Важливо відзначити, що сьогодні термін «офшорна зона» не має чіткого загальноприйнятого визначення, тому кожна країна самостійно визначає, які країни та території вважати офшорними зонами [1].

Самі по собі офшори не є чимось поганим, адже це зона, де на законних підставах компаніям надають певні бонуси. До їх позитивних сторін: створення сприятливих інвестиційних умов; зменшення податкового тиску; зниження інвестиційного ризику та забезпечення права власності; стимулювання конкурентоспроможності підприємств.

Серед негативних сторін діяльності офшорних зон виділяють: уникнення оподаткування, наслідком чого є недобросовісна податкова конкуренція; дестабілізація економіки, оскільки офшорні зони в перспективі акумулюють великі обсяги капіталу; зростання тінізації економіки та стимулювання